

Tot a punt pels pactes a Calonge

Els pactes seran claus per bastir una majoria a Calonge

ERC, Avancem i els partits amb un regidor, claus per marcar i definir una majoria

Junts, PSC i PP, amb possibilitats reals de revalidar govern

Calonge i Sant Antoni ha anat perdent mandat rere mandat originalitat a escala política. Això es pot veure molt clarament en com han anat desfilant els diferents mandats. Fins i tot el nom del municipi ha canviat, amb la incorporació del nucli costaner. Calonge ha estat endèmicament un poble pintoresc políticament, perquè s'hi havien donat uns enfrontaments singulars, donats principalment per les picabaralles entre famílies notables, els quals s'havien traslladat al consistori; i tot això sense deixar de banda en aquest breu recorregut històric l'afegit de la rivalitat amb Sant Antoni; ara, i si més no políticament, superada i amb els seus vestigis integrats en altres formacions. També ha perdut, fins i tot, originalitat amb les mocions de censura, les quals formen una part del paisatge polític, en una tendència general cap a la banalització d'aquest instrument polític. Una va tenir lloc el 2008, quan Jordi Soler (CiU) va expulsar de l'alcaldia al PSC i, la segona, el 2020, fent fora ERC. Calonge i Sant Antoni, doncs, i si no hi ha un miracle, es veurà abocada novament als pactes. A les set formacions amb representació al consistori des del 2019: ERC (5), Junts per Calonge i Sant Antoni (4), PSC (3), Avancem (2), CUP (1), Republicans (1) –ara com a Tots pel Poble– i PP (1), cal sumar-hi la nova llista de Som, que com a tota formació novella és i serà una incògnita fins al dia de les eleccions.

Els precedents

El govern actual està format per Junts per Calonge, PSC i PP. Aquest tripartit és el resultat de la moció de censura que l'u d'octubre del 2020 va enviar a l'oposició a ERC, que llavors tenia l'alcaldia, juntament amb el seu soci d'Avancem. El regidor de Republicans ja era fora del govern; en marxar els va deixar molt debilitats i, a més, va donar suport a la moció, entrant al nou govern; el 2022, però, Soler el va expulsar –ell diu que va marxar abans–. Això va tenir lloc poc abans d'haver-se de fer un relleu a l'alcaldia a favor del Republicans, arran d'un pacte molt mal lligat. Res, doncs, no fa preveure que a Calonge no es requereixi novament un complex entramat de negociacions. Uns dinàmica on Jordi Soler, i amb els resultats d'eleccions anteriors hemeroteca sobre la taula, en té la mà trencada.

És important tenir en compte diversos elements per fer una hipòtesi de cap a on pot anar aquest mandat que està a punt de començar. En primer lloc, ens trobem amb la més que previsible davallada de la participació, un element que pot afavorir a les majories. Tot i això, i com a exemple, pot tenir com a avantatge que baixi fins a uns 180 els vots necessaris per obtenir un primer regidor, punt que faria fer més assequible entrar. Però no és suficient per fer un pronòstic. Un element clau a tenir molt present és la sintonia entre els tres partits que actualment formen el govern: Junts per Calonge i Sant Antoni, que té l'alcaldia, PSC i el PP. Des de la moció de censura cap aquí, el tripartit sense tenir majoria –a Calonge calen 9 regidors– ha pogut tirar endavant les principals propostes amb pactes externs, el que li ha garantit fer avançar el seu projecte, incloent-hi peces claus com són els pressupostos.

ERC ja va intentar arribar a un acord amb el PSC, abans de la moció de censura. Aquesta maniobra va tenir com a conseqüència que el regidor de Republicans, que sempre va manifestar que les converses s'havien fet d'esquena a ell, optés per marxar –tampoc és que tinguessin molta sintonia–. Ara, i amb les directrius que

sembla que venen de les cúpules, no seria gens estrany que els republicans fessin sonar els cants de sirena per captar els socialistes per aconseguir, arribat el cas, formar un govern i treure's l'espina de la moció de censura que els va estroncar el seu projecte polític.

Els tres mosqueters

Aquí hem de posar sobre la taula un element que cal destacar : les relacions personals entre els actuals socis de govern. Anem a veure de què estem parlant. Arturo Padres, el cap del PSC, no ha tingut cap problema alhora d'entendre's amb Jordi Soler (Junts), bàsicament perquè ambdós coincideixen en apostar per la gestió com a pal de paller per tirar endavant un projecte polític; és a dir, si tots dos tenen ulls de poll, no se'ls han trepitjat i l'entesa ha estat absoluta. Soler com a alcalde –per cert, ja ha superat a Josep Roselló en nombre de mandats– dona molt de marge als regidors del seu govern, sempre que això no li representi problemes. En aquest sentit, Junts i PSC tenen una sintonia total; en cas d'algun ensurt, aquest s'ha debatut dins els estrictes marges de la cuina i no ha arribat al menjador. En plens i acció de govern, i pel que fa a imatge exterior, han sortit amb la camisa ben planxada fent olor de suavitzant. Un detall rellevant a l'hora de revalidar aquest pacte és què farà el PSC. Seria molt diferent una negociació si els socialistes tinguessin més força amb nombre de vots que Junts. Amb tot, tan Soler com Padres són de l'escola estoica. El mateix ha passat amb el pintoresc regidor del PP, Alberto Mas. Amb els seus tirants amb la Roja y Gualda i el retrat del rei Felip VI sempre sobre la taula de plens, també ha estat un soci lleial. Mas volia portar Seguretat, ho va aconseguir, i, a més, s'ha responsabilitzat de la Promoció del Parc d'Activitats Econòmiques (PAEC) i de mercats. El PP s'ha mantingut en el seu nínxol col·laborant amb el projecte conjunt. Soler és un home de lleialtats i, en el supòsit que el pacte amb els populars no l'afecti electoralment, tampoc res fa desestimar que si ha de formar govern, torni a comptar amb el PP, tot i no necessitar-lo. És a dir, i a manera de resum, estem davant d'un govern, que més enllà de les urticàries que pugui generar, ha estat sòlid. [Un a punt a peu de plana: Mas està immers en una possible promoció política, però ja de cara a les eleccions generals].

I això ens porta a analitzar els resultats d'aquest mandat. A grans trets, en destacaríem la continuïtat del projecte Ciutat Intel·ligent (Smart City), una aposta de Soler (Junts), i la finalització de la restauració del castell; la realització de catorze pisos en règim cooperatiu amb Sostre Cívic, que va liderar Padres (PSC), i Calonge Poble de llibres, una iniciativa de Republicans. Tampoc s'ha de deixar de banda els devastadors efectes del temporal Glòria i el tsunami de la pandèmia.

A l'oposició fa fred

Fins ara hem parlat de les principals peces del taulell d'escacs: és a dir, aquelles que van assolir més vots o han estat claus per formar governs. Ara hem tenir present el paper d'Avancem, la formació Tots pel Poble – que deixa de banda el nom de Republicans–, Guanyem –abans CUP–, i el nou partit que s'hi afegeix, Som.

Si ens mantenim en els estrictes marges de la hipòtesi dels pactes, el partit que pot tenir, molt a dir és Avancem. En primer lloc, és una formació que va tenir dos regidors, el que li dona un bon punt de partida, en principi. A més, Avancem no ha tingut grans problemes; és a dir, es presenta com un partit que ha estat al govern i, a més, amb un treball fet des de l'oposició després de la moció de censura. No s'ha d'oblidar que Josep Abellí, previsiblement el cap de llista, és un regidor amb molta experiència i d'una important solidesa. Avancem, segurament, s'enfrontarà amb el dilema, en cas que surti, d'optar per quedar-se a l'oposició o contribuir a formar govern. Res fa pensar tampoc que no vulgui fer-se escoltar amb aportacions polítiques en el marc d'una acció de govern. A l'oposició, com diu la dita, fa molt de fred. Segurament es trobaria còmode amb un pacte liderat per ERC, però tampoc és descartable que s'integrés amb un govern de Junts i PSC. Les campanes, sonen.

Tots per l'Empordà ve d'una situació política convulsa. Tot i que Norbert Botella no anirà de cap de cartell i es

quedarà en un elegant tercer lloc, haurà de pedalar molt, com Suma, per aconseguir representació. Finalment, Guanyem, amb uns vots relativament fidels, sempre ha estat com a CUP un partit que s'ha caracteritzat per apostar pel diàleg i ajudar a la governabilitat des d'un punt de vista crític, però propositiu.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 25-04-2023, Pàgina 8

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2280733-tot-a-punt-pels-pactes-a-calonge.html>